

Iz Slomškove šolske risanke.

II.

Moj birmanski boter.

Binkošti so blizu, mati!
Birmanci smo vsi odbrani.
Botra moram poiskati,
da bo stal ob moji strani,
za dejanje mi slovesno
desno dal na ramo desno.

V dlan so mati skrili čelo.
Up in strah je misli medel.
Sli so v mislih skozi selo:
Kje so botri? Kdo bi vedel?
Že jih vidim: Notri, notri
najdejo se v cerkvi botri.

Pojdi, sin moj, v dan Gospodov
na cerkveno spraševanje.
Prazen glas je praznih sodov;
dobra vera, dobro znanje.
Kdor največ bo znal, presodi:
Tisti tebi boter bodi.

In odšel sem v dan Gospodov
na cerkveno poslušanje.
Prazen glas je praznih sodov;
dobra vera, dobro znanje.
Nem sem čul in stal sem s prsti:
šla vprašanja so po vrsti.

Sklep. Pristopil sem h gospodu:
»Meni boste botra tega
k binkoštnemu dali godu,
kdor največ je znal od vsega.«
»Siromak je!« so mi rekli,
»tam pogač ne bodo pekli.«

»Vendar, dečko, prav si molil,
pravega si botra volil.«